

В ЗАЩИТА НА ДОБРОТО И СПРАВЕДЛИВОСТТА

В навечерието на Нова година в съзвучие с радостните очаквания и възвращения на децата прозвуча и поредната постановка на Русенския куклен театър „Дванадесетте месеца“ от Самуел Маршак. Близостта на приказката с кукленото изкуство е насочила вниманието на колектива към тази интересна творба.

В предложената сценична редакция Лиляна Дочева проявява творческо отношение към литературния източник, като освобождава текста от съвременно - обстоятелствената съвместност, а за сметка на това е опитва да подчертае по-ярко социалния и нравствен конфликт.

Спектакълът респектира със своя постановъчен, сценографски и актьорски професионализъм. Режисьорката Лиляна Дочева търси и намира живо писна театрална форма, като се опира на изразителната сце-

нография и куклите на Пвятко Цветков и интересното му зикандо оформление на Мирчо Сливенски. Постановката е решена общо в приказно-фантастична тоналност. Очертават се два противоположни полюса в социален и нравствен аспект. Позитивната страна е изградена в битово-реалистичен план, негативната — в иронично-сатиричен, а при месеците се търси фантастична обаятелност.

По-големи са сполуките на режисьорката и актьорите при втория план. Образът на завареничката не е достатъчно силен контрапункт на отрицателните герои, въпреки че както постановчикът, така и актрисата М. Димитрова правилно се стремят към подчертано поетични внушения. По-силно е въздействието на Принцесата и Професора. Атанас Карамаждратов постига пълно покритие между текста и куклата, експлоатира сподручително нейните възможности чрез майсторско кукловодене и добре намерени мизансценични решения. Личат високият му професионализъм и уменията му при пластическото и словесно изграждане на този образ — карикатура на псевдоинтелигент, Достоен партньор на опитния кукленик е младата актриса И. Филева в образа на

Принцесата. Спонтанно, динамично и разнообразно тя изгражда една разглезена глупава егонстка.

При сцените с месеците забавеният темпоритъм добре подчертава естетическите внушения на сценичната творба.

Художникът Пвятко Цветков материализира спектакъла с оригинални сценографско-пластични решения. Постигнал е живописна поетичност на пейзажа, което е в унисон с приказно-фантастичния характер на произведението. Както винаги, той предлага интересни кукли с ярка стилизация и метафоричност. Намерил е хубава пародийно-гротескна характеристика на Принцесата и Професора и силно въздействащо поетично внушение при месеците. Сценографията и куклите са свързани органически с драматургията.

И така, целият спектакъл води до идеята, че щастието ще озари само трудовия човек, който е достоен за него. Доброто и справедливостта тържествуват, а неотменният ход на времето продължава.

Постановката „Дванадесетте месеца“ се посреща много добре от малките артисти и сви дегелства за нов подем в творчеството на Русенския куклен театър.

М. ЦОНЕВСКА